

اعلامیه ابراز همدردی و همبستگی با قربانیان سیلاب‌های اخیر

ریزش باران و جاری شدن سیلاب در شهرها و مناطق دیگر کشور از جمله شهر چاریکار مرکز ولایت پروان حادثه طبیعی هولناک و مصیبت‌باری بود که باعث مرگ و به نیستی کشیده شدن تعداد زیادی از مردمان محروم و تهی‌دست شد. بر اساس اطلاعات و گزارش‌های رسیده در اثر این سیلاب‌های مدهش تا اکنون 151 تن کشته و ۲۵۰ تن دیگر زخمی شده‌اند. طبق گزارش منابع رسمی دولت پوشالی در نتیجه جاری شدن سیل در پروان دستکم صد نفر، در ولسوالی سروبی کابل نوزده نفر، در کاپیسا هفده نفر، در میدان وردک هفت نفر، در پنجشیر سه نفر، در ننگرهار دو نفر و در پکتیا یک نفر جان باخته‌اند. افزون بر این شمار کسانی که در پی بارش باران و جاری شدن سیلاب آسیب دیده‌اند به هزاران تن می‌رسد و بیشتر از دو هزار خانه به صورت کلی و یا قسماً تخریب و مزارع زیادی نیز نابود شده است.

دولت پوشالی به رهبری اشرف غنی و حامیان محلی و جهانی آن که طی این سال‌ها به مردم محروم و تهی‌دست از جمله کارگران فقر فروخته و خود از پی غارت هست و بود آن‌ها به سرمایه‌های هنگفت و نجومی دست‌یافته‌اند در این تراژیدی و مصیبت عظیم شریک هستند. قدرت حاکمه ارتجاعی و سیستم و مناسبات حاکم بورژوازی طی این دو دهه با وجود سرازیر شدن منابع کلان مالی هیچ اقدامی در جهت بهبود رفاه مردم و ایمن ساختن زنده‌گی مردم از آفات و حوادث طبیعی انجام نداده است. همین اکنون صدها انسانی که زیرصدهامن خاک در شهر چاریکار دفن شده‌اند و مردم زحمت‌کش و محرومی که همه دار و ندار شان را از دست داده‌اند هیچ امکانات لازم و ضروری پی در دسترس ندارند. حاکمیت بورژوازی و حامیان آن که می‌تواند از کیسه مردم زمینه زنده‌گی پر حشمت و جلال برای قاتلان و چپاولگران را فراهم آورند و یا میلیون‌ها افغانی خرج لویه جرگه مشورتی نمایند تا زمینه رهایی جانین طالب و مشروعیت پروژه "صلح" امریکا و سهم دادن به طالبان فراهم گردد، قاصر و ناتوان از بیرون آوردن اجساد و تلاش برای نجات کسانی است که زنده به گور شده‌اند.

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان، ضمن اظهار همدردی با بازمانده‌گان و ابراز تأثرات عمیق نسبت به جانباختن صدها زن، کودک و مرد و نا بودی دار و ندار مردم زحمت‌کش در این حوادث جانگداز، معتقد است که مردم باید در تجربه زنده‌گی روزانه شان در این دو دهه اخیر دریافته باشند که با حاکمیت بورژوازی و مناسبات کاپیتالیستی و به اعتبار تعلق تباری حاکمان هیچ تغییر بنیادی و رفاهیی در جهت بهبود شرایط زنده‌گی شان رونما نشده است؛ و قرار نبوده و نیست که سرمایه امپریالیستی و قدرت حاکمه ارجحیتی به منافع مردم قایل باشد. آنچه که برای نظام سرمایه‌داری و طبقه بورژوا ارجح و مقدم است نه جان و هستی انسان‌ها بلکه سود و منافع بورژوازی و حاکمیت آن است، ورنه قدرت حاکمه و نیروهای امپریالیستی حامی آن می‌توانستند به سادگی با هزینه کردن بخش ناچیزی از سود حاصله و ثروت اجتماعی برای پیش‌گیری از تلفات جانی و خسارات مالی ناشی از سیلاب آب‌روها و موانعی را افزاز نمایند و یا در اولین فرصت با وقوع این حادثه دردناک، با امکانات ماشینری که در اختیار دارند به نجات قربانیان می‌شتافتند و برای نجات جان مردم گیرمانده زیر آوار تلاش نمایند. رژیم پوشالی و مناسبات حاکم همراه با کلیت نیروهای ارتجاعی از اسلام سیاسی تا ناسیونالیسم تباری دشمن هستی، آزادی و رفاه و سلامت مردم به ویژه کارگران و اقشار محروم و تهی‌دست‌اند؛ نباید فریب اشک تمساح ریختن و ابراز همدردی و همدلی آن‌ها از سر تعلق اتنیکی و تباری را خورد بل باید دست رد محکمی به سینه آن‌ها زد و در صدد ایجاد آلترناتیوی شد تا زمینه خلاصی و رهایی از محرومیت و سازمان دادن به یک زنده‌گی شاد، آزاد و برابر انسانی فراهم گردد.

زنده باد سوسیالیسم!

یاد جانباخته‌گان و قربانیان حوادث اخیرگرامی باد!

شورای مرکزی سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان

۶ سنبله ۱۳۹۹؛ ۲۷ اگست ۲۰۲۰